

Fastsættelse af regler om anvendelse af elektronisk kontroludstyr vil først ske efter forhandling med ral- og sandsugerbranchen, jf. bemærkningerne til lovforslaget.

I relation til omkostningerne ved udstyret kan det – bl.a. på baggrund af erfaringerne fra England og Holland – skønnes, at der er tale om anskaffelsesomkostninger i størrelsesordenen 50.000 kr. pr. fartøj.

Det anslåede beløb på 50.000 kr. i anskaffelse vil være mest realistisk for ældre fartøjer med et forældet og relativt upræcist navigationsudstyr. Her bør et præcist navigationsudstyr dog under alle omstændigheder installeres – ikke kun med henblik på myndighedernes tilsyn og kontrol – men som en forudsætning for overhovedet at kunne foretage indvinding i geografisk afgrænsede indvindingsområder.«

Spørgsmål 17:

Ministeren bedes oplyse, om det i forbindelse med, at der i § 20, stk. 2, indføres hjemmel til, at alle ansøgere – og ikke blot indvindere – kan tildeles tilladelse til indvinding, har været vurderet, om dette giver risiko for, at indvindingsrettighederne koncentrerer hos store kapitalinteresser frem for hos en lang række mindre indvindingsvirksomheder.

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har udtalt følgende, som jeg kan henholde mig til:

»Ændringen i forhold til den gældende formulering i lovens § 22, stk. 2, er foretaget for – i overensstemmelse med praksis – at præcisere, at en områdetilladelse kan gives til ansøgere og ikke alene til indvindere. Der er således f.eks. udstedt områdetilladelser efter § 22 til Storebæltsforbindelsen, Øresundskonsortiet og Kystinspektoret.

Skov- og Naturstyrelsen mener ikke, at denne præcisering vil give anledning til en ændring af strukturen i ral- og sandsugerbranchen.

Det understreges i øvrigt i bemærkningerne til lovforslagets § 19, at § 19-tilladelsesordningen for indvindingsfartøjer fortsat vil blive administreret efter hidtidig praksis. Der vil således kun blive meddelt nye fartøjstilladelser, såfremt der ud fra en overordnet vurdering er mulighed eller behov for at udvide indvindingskapaciteten.

Skov- og Naturstyrelsen finder derfor, at muligheden for, at indvindingsrettighederne koncentrerer hos store kapitalinteresser frem for hos en lang række mindre indvindingsvirksomheder alene vil være til stede, såfremt indehavere af § 19-tilladelser afhænder deres fartøjer på en måde, der fremmer en sådan koncentration.«

Spørgsmål 21:

Udvalget udbeder sig Justitsministeriets kommentar til lovforslaget; særligt ønskes en vurdering af, om der er elementer af ekspropriation i det foreliggende lovforslag.

Svar:

Spørgsmålet har været forelagt for Justitsministeriet, der ved brev af 6. marts 1996 har henholdt sig til sit notat af 10. januar 1996, »Notat om visse ekspropriationsretlige spørgsmål i forbindelse med en påtænkt ændring af råstofloven«.

Justitsministeriets brev af 6. marts 1996 og notat af 10. januar 1996 vedlægges.

Opmærksomhed henledes samtidig på, at lovbemærkningerne til det endeligt fremsatte lovforslag på enkelte mindre punkter er ændret i forhold til det udkast til lovforslag, som lå til grund for Justitsministeriets vurdering. Disse mindre ændringer er imidlertid uden betydning for Skov- og Naturstyrelsens kommende administration af lovforslagets bestemmelser. Administrationen af disse vil ske i fuld overensstemmelse med de synspunkter, der er anført i Justitsministeriets notat.